

VIII

В снах юності так сквапно ми шукаєм
Пряміх стежок і молодим умом
Так просто, гарно вік свій укладаєм,
Так чесно, сміло боремось зо злом...

А втім в життя, мов в п'яних стиск, вступаєм:
Сей відси штобухне, відти той часом;
Сяк-так в'ємось, удари обминаєм,
Ба й других пнем самі набік плечом.

Оглянемось — і де наш замір дівся!
Жизнь наша, наче манівці, блудна —
Іще щастя, сли вокруг ти не вертівся.

Будь, мов та хвиля! Хоч грізна й мутна,
Та де вал верг ї — там по ній осівся
Осад новий, живий — земля плідна.